

SENTÈNCIA 2002-43 DE 19 DE SETEMBRE DE 2002

**ESTRANGERS. Expulsió. Mesura de policia administrativa.
Compatibilitat amb l'existència d'un procediment penal. Requisits.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 20 de desembre de 2001 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada pel Sr. W.R. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava l'anul·lació de les resolucions de 24 d'agost i 22 de novembre de 2000, mitjançant les quals es va disposar l'expulsió de l'interessat del territori nacional per un període de 5 anys.

2n.- L'agent va interposar recurs d'apel·lació el 24 de gener de 2002 i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 25 de febrer següent. Fonamenta la seva impugnació en què les resolucions administratives es troben mancades de motivació i en l'existència de prejudicialitat penal, ja que es troba en curs un procediment penal pels mateixos fets pels quals es va adoptar la mesura d'expulsió.

3r.- La representació del Govern va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 19 de març de 2002, en què sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència.

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre la naturalesa de l'ordre governativa d'expulsió.

La resolució administrativa impugnada es fonamenta en l'article 14.1 del Decret dels M.I. Veguers de 3 de juliol de 1980, sobre residència d'estrangers, el qual disposa que "podrà ésser expulsat qualsevol estranger, la presència del qual constitueixi una amenaça per a la tranquil·litat, pau o moralitat públiques".

Com ja ha declarat aquesta Sala en diverses ocasions, en relació amb supòsits anàlegs, es tracta d'una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivitat pròpia, no revesteix caràcter sancionador i, encara que hi guarda una relació evident, no es pot confondre amb la pena accessòria d'expulsió definitiva o temporal de persones de nacionalitat estrangera, que preveu l'article 37.4 del Codi Penal, ja que ambdues reposen en fonaments jurídics diferents i pretenen assegurar la tutela de béns jurídics dispars. Així, mentre la norma penal sanciona la comissió d'un fet delictiu concret, l'expulsió governativa té una finalitat merament preventiva i es basa en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública.

D'altra banda, la duplicitat de mesures judicials i administratives d'expulsió de ciutadans estrangers la contempla la pròpia legislació penal, en tipificar l'article 291 del Codi la desobediència a l'ordre governativa d'expulsió.

Com a conseqüència d'això, no resulta incompatible l'adopció de la mesura de policia amb l'existència d'un procediment penal en el marc del qual pugui ser imposada pels òrgans jurisdiccionals la pena accessòria d'expulsió (V. sentència núm. 99-31, de 20 d'octubre de 1999).

Tercer.- Sobre el procediment administratiu.

Com ja s'ha dit més amunt, la decisió d'expulsió és una mesura de policia administrativa, fonamentada en l'article 14.1 del Decret de 3 de juliol de 1980. En aplicació d'aquest text, l'Administració ha de valorar si la presència d'una persona constitueix o no una amenaça per la tranquil·litat, pau o moralitat públiques i, si aquesta amenaça existeix, l'Administració podrà procedir a l'expulsió sense esperar l'eventual decisió de la jurisdicció penal.

Quart.- Sobre l'abast del control judicial de l'ordre d'expulsió.

D'acord amb el principi general de subjecció de l'activitat administrativa al control jurisdiccional, que recullen els articles 72.3 de la Constitució i 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia, els tribunals revisen la legalitat de les ordres governatives d'expulsió i, de manera especial, la concurrència dels següents elements: a) l'acreditació dels fets que s'imputen a l'interessat; b) si els mateixos poden ser qualificats com una amenaça per a la tranquil·litat, pau o moralitat públiques; i c) la necessària proporcionalitat que ha d'existir entre la conducta que s'atribueix al ciutadà estranger i les conseqüències perjudicials que deriven de l'expulsió, compte tingut de les circumstàncies personals de l'interessat (sentència núm. 99-31, ja mencionada).

Cinquè.- Apreciació de la legalitat de la decisió d'expulsió en el cas que ara s'examina.

Cal remarcar, en primer lloc, que l'ordre d'expulsió està suficientment motivada i no ha deixat l'interessat en situació d'indefensió.

D'altra banda, la decisió que ha pres l'administració es fonamenta en una enquesta aprofundida efectuada per la policia. Resulta dels fets que el Sr. W.R. ha tingut una conducta que atempta contra la tranquil·litat i la pau públiques, principalment pels actes de falsificació de documents públics.

Per últim, s'ha de considerar que la mesura adoptada guarda la necessària proporcionalitat en funció de la gravetat dels fets que la determinen, tenint en compte el seu caràcter merament temporal.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. W.R. contra la sentència de 20 de desembre de 2001 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.